

Barraca de vinya de Rocaguinarda

Oristà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament: A 3400 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 63'300

Coordenades:

Latitud: 41.91827
Longitud: 2.04115
UTM Est (X): 420488
UTM Nord (Y): 4641146

Classificació

Número de fitxa: 08151-267
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 009A00025
Fitxes associades:
[Rocaguinarda](#)
Autor de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dl., 04/06/2007 - 02:00

Descripció

La barraca de vinya de Rocaguinarda es troba situada en una esplanada elevada a l'oest de la masia de Rocaguinarda i al nord de la masia del Crespi, al mig d'un camp. Es tracta d'una barraca de planta circular de 3 metres de diàmetre interior, 70 centímetres de gruix de mur i uns 2,30 metres d'alçada. Està construïda amb pedra seca, coberta amb volta de falsa cúpula o de forn i presenta un ràfec de lloses delimitant el perímetre. Té una porta d'accés

al sud coronada amb una llosa a mode de llinda i una petita obertura a l'est i a l'oest.

Història

Les barraques de vinya, també anomenades barraques cerdanes, les construïren els pastors cerdans que baixaven a les planes a llogar-se com a jornalers en el camp. La seva coneixença i experiència en l'art de la construcció de la pedra seca, molt utilitzada en les zones pirinenques, va portar a deixar testimoni d'aquest tipus de construcció en aquestes contrades. Les barraques tenien el seu ús en l'emmagatzematge dels utensilis emprats en les feines del camp, així com també com aixopluc esporàdic en cas de necessitat, ja que les reduïdes dimensions no creen espai per a un llarg estatge.

El conreu de vinya s'expandí durant els segles XVII i XIX fins a l'arribada de la fil·loxera (insecte que ofega els ceps) vers el 1890 que provocà la crisi vinícola.

